

РЕШЕНИЕ

№ 2260

гр. Пловдив, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Димитрина Ил. Тенева

при участието на секретаря Марияна В. Михайлова
като разгледа докладваното от Димитрина Ил. Тенева Гражданско дело №
20215330100342 по описа за 2021 година

Предявен е иск чл. 422, вр. с чл. 415 от ГПК, вр. чл.109, ал.1, изр. посл. ЗЗО и вр. с чл. 52 от
ЗЗО по искова молба на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК: 115576405, със седалище и
адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, представлявано от
***** К.Д., чрез пълномощника адв. В. против Л.А.М. ЕГН:***** от гр.
*****, ул.***** № ****, ет.***. ап.***, за признаване за установено, че ответинка дължи
на ищеца сумата от 893 лв.-стойност на предоставена медицинска помощ, ведно със
законната лихва от 03.09.2020 г. до окончателното плащане. Притендира разноски.

В исковата молба се твърди, че на 06.08.2018г., в 00.31 ч. ответника е посетил УМБАЛ
„Свети Георги“ ЕАД, гр. Пловдив, Отделение по спешна медицина, с оплаквания от болки в
корема и невъзможност за *****. Тъй като спешното състояние не е могло да бъде
преодоляно в спешен кабинет, пациентът е насочен към стационарно болнично лечение във
*****. Л.М. е хоспитализиран в клиниката на 06.08.2018г. в 02.29 ч. с приемна
диагноза „*****“ по Клинична пътека (КП) № **** „Консервативно лечение
при остри ***** заболявания“. При постъпване на пациента е съставена История на
заболяването /ИЗ/ № *****/2018 г. Лечението се е осъществило и приключило с
окончателна диагноза „*****“ по КП № **** „Консервативно лечение
при остри ***** заболявания“. Изготвена е Епикриза, в която са описани извършените
диагностични и терапевтични процедури и лечението на пациента е приключило. Изписан е
на 07.08.2018., преди изтичане на минималния болничен престой от 2 дни съгласно
изискванията на клиничната пътека. Пациентът е прекратил болничното лечение, като
самоволно е напуснал клиниката, без да уведоми лекуващия персонал. Към момента на

напускане на ответника са били извършени всички диагностични и терапевтични процедури и клиничната пътека е била завършена. Към момента на хоспитализацията ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, които не е възстановил през времето на болничния си престой, продължил до деня на дехоспитализацията му. Въпреки изпратените покани за плащане, такова липсвало. Поради това, ищецът се снабдил със заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 11242/20 г. по описа на ПРС.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор от назначения особен представител на ответника. В съдебното заседание адв. П. оспорва иска.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, както и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените писмени документи –лист за преглед на пациент; направление за хоспитализация, история на заболяването, епикриза; (лист 4-9 от делото) е видно, че на 06.08.2018г., в 00.31 ч. ответника е посетил УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр. Пловдив, Отделение по спешна медицина, с оплаквания от болки в корема и невъзможност за *****, където е прегледан и насочен към стационарно болнично лечение във *****. М. е хоспитализиран в клиниката на 06.08.2018г. в 02.29 ч. с приемна диагноза „*****“ по Клинична пътека (КП) № **** „Консервативно лечение при остри ***** заболявания“. Извършени са клинични и образни изследвания, консултации със специалисти. Изписан е на 07.08.2018 г.

От приложените писмени документи „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД. гр. Пловдив е видно, че стойността на оказаната му медицинска помощ е 893 лв.

От представената справка от НАП е видно, че към момента на хоспитализация 06.08.2018 г. пациента е бил с прекъснати здравноосигурителни права.

От представената декларация от 06.08.2018 г. е видно, че на същата дата ответника е бил информиран от ищеца, че следва да заплати извършените разходи по престоя и лечението му в здравното заведение.

От приложеното ч. гр. д. 11242/2020 г. на ПРС е видно, че за притендираното задължение ищеца е подал заявление по чл. 410 от ГПК на 03.09.2020 г. На 04.09.2020 г. е издадена заповед за изпълнение, която е връчена по реда на чл. 47 от ГПК.

Предвид така установените факти съдът намира от правна страна следното:

С оглед начина на връчване на заповедта за изпълнение по заповедното производство, съда намира, че е налице правен интерес от предявяване на настоящия положителен установителен иск чл. 422, ал. 1 ГПК от страна на заявителя –ищец УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД.

Кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК, е определен в чл. 33 ЗЗО. В разпоредбата на чл. 52 ЗЗО е посочено, че неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински и други услуги по чл. 83 ЗЗ. Съгласно чл. 109 ЗЗО здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за

своя сметка, се прекъсват, в случай че те не са внесли повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ, като лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ. Съобразно с това уважаването на предявената претенция предполага доказване извършването на заявените медицински услуги на ответника в период, когато същия не е бил здравно осигурен.

С оглед събраните писмени доказателства съдът намира, че в периода 06.08.2018-07.08.2018 г. ответника не е бил здравноосигурен. Същевременно той е постъпил в „Спешното отделение“ на болницата, от където е бил насочен за лечение в клиника по хирургия със заболяване- „*****“. Оказаната болнична помощ на стойност 893 лв., която се претендира за заплащане е осъществена в хода на хоспитализацията му в стационарното болнично отделение. Доколкото не се твърди и не се установява, да е платила въпреки, че е бил информиран, оказаната медицинска помощ искът се явява основателен и следва да се уважи.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноски се дължат на ищеца на основание чл. 78, ал.1 ГПК. Направено е искане, представени са списък по чл. 80 ГПК и доказателства за сторени такива в размер на: 25 лева – ДТ; 180 лева - платено адвокатско възнаграждение по настоящето производство и 25 лв. за ДТ по заповедното производство по ч. г. д. 11242/20 г. на ПРС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО , че Л.А.М. ЕГН:***** от гр. *****, ул.***** № ****, ет.***. ап.*** дължи на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, с ЕИК: 115576405, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, представлявано от ***** К.Д., сумата от 893 лв.(осемстотин деветдесет и три лева), представляваща стойността на предоставена медицинска помощ и услуги, по време на болничния престой, продължил от 06.08.2018 г.-07.08.2018 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на чл. 410 от ГПК- 03.09.2020 г. до пълното изплащане на задължението, за което е издадена заповед за изпълнение по ч. г. д. 11242/2020 г. на ПРС..

ОСЪЖДА Л.А.М. ЕГН:***** от гр. *****, ул.***** № ****, ет.***. ап.***, да заплати на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405, сумата от 205 лева /двеста и пет лева/ - разноски за настоящото производство, и 25 лева /петдесет лева/ - разноски за заповедното производство по ч.г.д. № 11242/20202 г. по описа на Районен съд Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п./_____

